

közepén). A sötétebb var. *Cervantes* GRASL.-t csak Lipiken és Dalmáciában figyelték meg.

A hernyó április—májusban és július—augusztusban a szárnyaltlevelű talárvirág (*Iberis pinnata*), tarka koronafürt (*Coronilla varia*), mezei iringó (*Eryngium campestre*), eserjés kerep (*Lotus corniculatus*) és csupaszszárú tiszdáltáska (*Teesdalia nudicaulis*) összefont levelei közt található és ott is bábozódik. A báb sötétzöld, utolsó gyűrűi vörösesek.

Termőhelyei: Budapest IV. 12—VI. 1, VII. 14—VIII. 10, IX. 16, Széged IV. 14, Arad, Nagyvárad, Pestere, Rév, Debreczen, Eger, Gyöngyös, Pécs IV. 13-tól és VII, Pápa, Győr, Kőszeg, Felsőlövő, Pozsony IV, VIII, N.-Lévárd, Tavarnok IV—V, Verebely IV. 10—V. 17, Selmeczbánya VI—VIII, Szliács IV. 25—V. 30, VII. 18, Koecsóc, Drietoma, Árvaváralja, Göhniczbánya V. 10—27, VII. 23—VIII. 10, Igló V. 5—31, Eperjes, Kassa, Szobráncz, Ungvár, Szent-Gothárd, Gyeké, Kovászna, Előpatak, Brassó, Nagyszében VII. 27, Nagyág, Rea, Herkulesfürdő, Temesvár, Lipik VII, Josipdol, Vinkoveze, Fiume IV—VI, VIII, Buccari és Dalmácia.

Előfordul a szomszéd országok közül a következőkben: Alsó-Ausztria (IV—V, VII—VIII), Felső-Ausztria (IV, VIII), Karinthia (VII—VIII), Salzburg (V—VII), Morvaország (V, VIII), Szilézia (V, VII—VIII), Galiczia (V), Bukovina (IV—V, VII—VIII), Oláhország (V—IX).

Elterjedési köre Svédországtól Kalábriáig és Portugáliától az Amurig terjed, de előfordul Észak-Amerikában is.

(Vége.)

Különfélék.

† **Lósy József.** — F. évi augusztus 22-én elhunyt Budapesten Lósy József polgári iskolai igazgató. Lósy 1874. május 26-án született Trencsénben. Egyetemi tanulmányait Budapesten végezte és középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1896-ban a budapesti egyetemen az állattani tanszék mellett tanársegéd, 1899-ben a m. kir. Rovartani Állomás asszisztense lett, 1904-ben Budapest székesfőváros tanácsa polgári iskolai tanárrá, majd 1913-ban igazgatóvá választotta. Mint a VII. ker. Homok-utcai polgári fiúiskola igazgatója működött korán bekövetkezett haláláig. Az elhunytban a magyar zoológia egy szorgalmas munkását veszítette el, a ki egészséges szervezet mellett még sok szolgálatot teljesíthetett volna a tudománynak. Gyomor- és májbaja egész életét nehézzé, kínossá tette, mindazonáltal sok beesés

munkával gazdagította a magyar állattani és első sorban a rovar-tani irodalmat. Mint a Rovartani Állomás asszisztense, behatóan foglalkozott a méhtetű életjelenségeinek és a cserebogárjárás tanulmányozásával. Munkatársa volt folyóiratunknak, melyben több cikke jelent meg. Rovartani szempontból legfontosabb munkája azonban a magyar Brehm (Az állatok világa) rovarkötetének fordítása, átdolgozása és a magyar viszonyokhoz való alkalmazása, melybe nemesak a saját, hanem magyar szaktársai megfigyeléseit híven felvette és közkinésé tette. Rovartani tárgyú cikkei és munkái a következők:

1. A méhtetű és méh együttélése. (Kísérletügyi Közlemények V, 1902, p. 1—42, 6 ábrával és 3 táblával).
2. Pozitív adatok a fogoly (*Perdix perdix* L.) életmódjához. (*Aquila*. X, 1902, p. 221—249).
3. A méh és méhtetű együttélése I—II. (Rovartani Lapok IX, 1902, p. 153—156, 175—180, 5 ábrával).
4. Egy füirkészdarázs életéből. I—II. (Ugyanott. X, 1903, p. 25—28, 53—55, 23 ábrával).
5. Növényevő Carabidák. (Ugyanott. XI, 1904, p. 75—76).
6. Az erdei cserebogár elterjedése hazánkban. (Ugyanott. XI, 1904, p. 75—76).
7. Brehm, Az állatok világa. IV. kötet: Rovarok, Budapest, 1906.
8. A nagy és a kis viaszmolý. (Rovartani Lapok. XIV, 1907, p. 102—109).
9. Darwin származástana és az entomologia. (Ugyanott. XVI, 1909, p. 17—19).
10. Dr. Uhryk Nándor. (Ugyanott. XVII, 1910, p. 145—147).
11. Elvi szempontok a madárvédelem és a rovarirtás megítélésében. —
Prinzipielle Standpunkte zur Beurteilung des Vogelschutzes und der Insektenvertilgung. (*Aquila*. XVIII, 1911, p. 194—210.)

CSIKI ERNŐ.

Az *Amphidasis betularia* L. var. *funebralis* Lamb. előfordulása Budán. — Mikor ez év május havában meglátogattam DR. NÉMETHY NÁNDOR barátomat budai bimbó-utcai lakásán és átvizsgáltam a részemre gyűjtött lepkéket, örömmel akadt meg szemem a fent megnévezett lepkén, a mit azonban barátom sehogy sem tudott megérteni s váltig csak azon esodálkozott, miért nem lepnek meg a Vanessák és hasonló mutatós társaik? Miközben az állat fogásának helye és ideje iránt érdeklődtem, megmagyaráztam neki, hogy a mi fekete lepkénk alighanem első lesz Magyarországon, a mi aztán barátom előtt is érthetővé tette örömemet. Sajnos, hogy könyveim átvizsgálása után ez örömöm csak részleges maradt, mert hisz a lepke a Rovartani Lapok 1915. évi kötetének 175. lapján található feljegyzés szerint már előzőleg is megkerült hazánkából, még pedig